

den, idet jeg paa ny fremhæver, at der er Forskel paa, at f. Eks. en Smed staar og arbejder 10 til 12 Timer, og paa, at en Mand arbejder til en Tid og saa har fri og saa arbejder igen.

Saa er der Avancementsforholdene. Om dem sagde det ærede Medlem fra Odder, at de vare frygtelige, for de vare rent vilkaarlige, det var ikke som ved Statsbanerne. Det forholder sig ikke saa. I saa godt som alle Privatbanernes Reglementer er der Bestemmelser vedrørende Alderstillæg og om, naar Overgang skal finde Sted fra Elev til Assistent o. s. v. Det er kun, saa snart Talen er om Ansættelse ved nye Baner, at der kan blive Tale om Vilkaarlighed, men man vil dog ikke kunne forlange, at nye Baners Bestyrelser skulle være forpligtede til at antage de ældste af dem, der søge fra andre Baner. Man kan forlange, og det antager jeg, at Ministeriet vil kunne forlange, at de i alle de Pladser, hvor det gælder om at have øvede Folk, tage saadanne og ikke tage Folk i Kraft af Protektion, f. Eks. fallerede Købmænd. Saavidt mig bekendt er det gennemført, saa der er vist ingen Grund til Klage.

Maa jeg rette en Henstilling til den højtærede Minister. Jeg har tænkt paa Sagen saavel fra Banefunktionærernes Synspunkt som fra Banernes. Man kunde tænke sig, at en enkelt Bestyrelse var saa gammeldags og konservativ, at den nødvendig vilde give en tidssvarende Løn. For saadanne Tilfældes Skyld kunde det muligvis have sin Betydning, om Lønningsreglementet, naar Ministeriet approberede det, ikke blev approberet paa ubestemt Tid, men for et vist Antal Aar, lad os sige 5 Aar, saa at det skulde revideres efter den Tid. Alle Selskaberne bleve da saa at sige tvungne til at følge med Tiden. Her ved vilde man kun fastslaa noget som en Regel, der ved Praksis næsten har udviklet sig til Regel, idet det er meget almindeligt, at Reglementet revideres omtrent hver 5te Aar.

Med Hensyn til Auditøren udtalte jeg i Fjor og skal gentage det nu, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) i, at det i og for sig vilde være heldigst at have en saadan Auditor. Det er en meget ubehagelig Ting for Driftsbestyrerne — og det vil i Regelen være dem, som foretage Forundersøgelsen — at der skal tages Bestemmelse paa Grundlag af denne. De vilde blive meget friere stillede, naar de vare fri for at gøre det. Naturligvis skal det ikke

være lutter Smaating, som skulle drages ind under Auditørens Virksomhed, men kun de store Sager. Jeg vilde i og for sig anse Ansættelsen af en Auditor for heldig og vil støtte Bestræbelserne i saa Henseende, men det synes mig ikke let efter de Oplysninger, jeg her skal meddele, at ansætte en særlig Auditor i Øjeblikket. Der er nemlig af den Repræsentation som har med de private Baners Ordning af den Slags Ting at gøre, udsendt Spørgeskemaer til 33 af de ældre Baneselskaber med Forespørgsel om, hvor mange Tilfælde der har været i de sidste 5 Aar, som vilde have medført Brugen af Auditøren i Henhold til de Bestemmelser, ifølge hvilke Auditøren skal tilkaldes ved Statsbanerne. Der er anført 4 Punkter i Skemaerne, som jeg dog ikke skal oplæse af Hensyn til Tiden. Af Betsvarelsenerne viser det sig, at der ved de 33 Baner i de 5 Aar kun har været 66 saadanne Tilfælde som anført. (*Jacobsen*: Har man spurgt Funktionærerne?). Det ved jeg ikke. Det kunne Funktionærerne ikke overse. Jeg ved ikke, hvilke Funktionærer det skulde være. Men er dette nu rigtigt, kan jeg ikke se rettere, end at det saa er særlig vanskeligt at ansætte en Auditor for Privatbanerne. Jeg vilde derfor, ligesom det ærede Medlem fra Svendborg gjorde for lidt siden, henstille til den højtærede Minister at udtale sig om Spørgsmaalet, men jeg vil endvidere sige til Ministeren, at hvis han maatte finde, at der paa dette Grundlag kunde skabes bedre Forhold for Funktionærerne, har jeg ikke noget derimod. Hvis man ikke i Øjeblikket skulde kunne ansætte en særlig Auditor for Privatbanerne, vilde jeg ikke have noget imod, om Sagen ordnedes saaledes — som jeg tror, at Ministeren antydede i Fjor —, at Statsbaneauditøren kunde tilkaldes i visse Tilfælde, naar enten Bestyrelsen eller Funktionærerne ønskede det. Dermed kunde man maaske hjælpe sig indtil videre. Det er klart, at jo flere Privatbaner der bliver, des mere Brug bliver der for en særlig Auditor for dem, hvad jeg i og for sig anser for det bedste.

Jeg siger som det ærede Medlem fra Svendborg, at jeg ønsker mindst af alt, at Funktionærernes Kaar ikke skulde blive saa gode, som de efter Omstændighederne kunne blive. Men jeg tror ikke, at Nedsættelsen af en Kommission er Vejen til at opnaa de Forbedringer, der skulde til. De Forbedringer, som tiltrænges, f. Eks. denne med Auditøren, kunne selvfølgelig godt opnaas, uden at man nedsætter en